

NOTES DE SECRETARIA

Isabel Martínez

MODIFICACIÓ DE LES NORMES PER A SER ANELLADOR

El propassat 14-2-84 i amb l'assistència d'E. Carrera, E. Esteve, I. Martínez, J. Trias i J. Vilalta com a membres de la Junta del G.C.A. i R. Llinàs, X. Tomàs i J. Sargatal com a responsables dels cursets d'anellament que realitza el grup, es varen modificar les normes per a l'obtenció dels carnets d'anellador que regien des del 1979. Amb aquest replantejament, es pretén d'augmentar la productivitat i l'eficiència dels anellaments a casa nostra. Els objectius que intentem assolir amb els canvis efectuats són d'una banda, la disminució del risc i de la perillositat per a la vida dels ocells capturats mitjançant mètodes racionals i de forma organitzada i, d'altra banda, l'obtenció d'un màxim de dades aprofitables de cada individu marcat. Passem a exposar tot seguit els canvis introduïts:

-Carnet B-

Aquest carnet és el corresponent als col.laboradors dels anelladors (carnet A), i l'obtindran persones amb una demostrada eficiència que estan realitzant un període de pràctiques per a assolir el carnet A i poder anellar pel seu compte.

Normes per a obtenir el carnet B -

1. Conèixer les activitats del G.C.A. i acceptar les seves normes.

2. Tenir un mínim de 16 anys.
3. Estar en condicions de demostrar experiència en ornitologia de camp.
4. Saber determinar en mà l'espècie de qualsevol ocell, amb l'ajuda (si cal) d'un llibre adequat (Svensson, Williamson, Prater, etc.).
5. Conèixer la informació mínima que cal prendre a cada ocell (mesures, muda, etc.) i aplicar la metodologia i normativa de l'EURING.
6. Haver anellat un mínim de 300 Passeriformes d'espècies varies i en biotops i èpoques de l'any diversos, amb la supervisió i posterior aval de dos anelladors amb carnet A. (Aquests anellaments es podran fer als llocs on habitualment es marquen ocells a Catalunya).
7. Presentar la sol.licitud a la Junta, per tal que aquesta decideixi sobre la seva acceptació. (Si la Junta ho creu necessari, podrà posar a prova els coneixements dels aspirants).

Nota - Una persona amb carnet B, no podrà anellar sinó és acompanyat d'un A. Només en casos especials i prèvia petició de l'interessat concretant a la Junta quin treball vol dur a terme, aquesta proporcionarà el permís corresponent per tal que se li puguin subministrar anelles.

Així mateix i per problemes d'infraestructura, el G. C.A. augmentarà anualment un màxim d'un 10% de la xifra total dels seus membres.

- Carnet A -

Aquest és propiament el carnet d'anellador, ja que és a partir de l'obtenció del carnet A que cada individu es

podrà independitzar dels anelladors amb els quals ha estat col.laborant mentre era posseïdor del grau B.

Normes per a obtenir el carnet A -

1. Tenir un mínim de 18 anys.
2. Haver anellat 500 ocells pel cap baix, pertanyents com a mínim a 30 espècies diferents, amb la supervisió i aval de dos anelladors A. (Els anellaments realitzats per a l'obtenció del carnet B, no són acumulatius per aconseguir l'A).
3. Conèixer i saber utilitzar els mètodes de trampeig usuals en l'anellament.
4. Presentar la sol.licitud a la Junta, que escoltarà les opinions de qualsevol anellador A respecte del futur candidat, abans de formalitzar la seva decisió.

Nota - Cada anellador A, podrà avalar un màxim de dos aspirants a carnet B per any.

L'anellament d'ocells colonials (per la seva perillositat), es realitzarà fins i tot per als carnets A, amb la companyia i supervisió d'un anellador A expert en aquest tipus de marcatge.

- Curssets d'anellament -

Per a realitzar-los serà imprescindible tenir uns mínims coneixements d'ornitologia.

La Junta del G.C.A.

AGRATIMENT

Des d'aquestes pàgines, volem fer conèixer el nostre profund agraïment a en Salvador Maluquer que en representació de la Secció Catalana de la S.E.O. va fer donació de 27 volums de la revista Ardeola, una col·lecció gairebé completa on només manquen els volums ja exhaurits. Amb aquesta importantíssima aportació, la nostra biblioteca comença a tenir una representació bibliogràfica significativa.

CAIXES NIU

Tenim en aquest moment, un remanent de caixes niu que ens han estat facilitades per l'I.C.O.N.A. de Madrid.

Tots aquells que estiguin interessats en rebre'n alguna, poden adreçar-se a Secretaria.

MATERIAL D'ANELLAMENT

El repartiment del material divers de què fins ara disposàvem ha estat el següent:

- xarxes japoneses:

6 unitats per a tots els grups que componen el C.M.T.
2 " " " R.Llinàs i J.Sargatal.
1 " " " I.Martínez.
1 " " " E.Esteve.

- alicates petites:

3 unitats per a tots els grups que componen el C.M.T.
1 " " " R. Llinàs.
1 " " " Ll. Solé.
1 " " " E. Garcia.
1 " " " J. Garcia.

- regles acodades:

- 1 unitat per al C.M.T.
- 1 " " a R. Llinàs.
- 1 " " " R. Cordoba.
- 1 " " " V. Bros.
- 1 " " " A. Julien.

- peus de rei:

- 1 unitat per al C.M.T.
- 1 " " a R. Llinàs.
- 1 " " a J. Trias.
- 1 " " a E. Esteve.
- 1 " " a Ll. Solé.

OMISSIO DEL Butll. G.C.A. vol. 3 nº 1 / 1983.

Hem d'informar de la lamentable ommissió del nom d'un dels dibuixants del darrer butlletí; es tracta d'en Francesc Jutglar, autor dels dos dibuixos de la contraportada. Des d'aquestes línies volem agrair la seva col.laboració.

NOVETATS BIBLIOGRAFiques

Recentment s'han publicat alguns llibres sobre identificació d'ocells en mà i sobre muda, donat l'interès que aquests temes tenen per a nosaltres, els comentarem breument:

- KASFAREK, M. (1981). Die Mauser der Singvögel Europas-ein Feldführer-. DDA. Germany.

Interessant publicació sobre la muda dels Passeriformes europeus, ens ofereix un exhaustiu recull bibliogràfic de

cada espècie, així com, considerables aportacions de l'autor.

- GIN, H.B., MELVILLE, D.S., (1983). Moults in Birds. B.T.O. Guide 19.

De la mateixa manera que el llibre precedent, recull tota la informació de què es disposa referent a la muda dels ocells (en aquest cas Passeriformes i no-Passeriformes). Cal destacar la completa introducció sobre la muda i la seva problemàtica que encapçala el llibre.

- BUB, H., (1981). Stelzen, Pieper und Würger. Kennzeichen und Mauser Europäischer Singvögel. A. Ziemsen Verlag. Wittenberg Lutherstadt.
- BUB, H., (1982). Lerchen und Schwalben. Kennzeichen und Mauser Europäischer Singvögel. A. Ziemsen Verlag. Wittenberg Lutherstadt.
- BUB, H., (1984). Seidenschwanz, Wasser-Amsel, Zaunkönig U.A. Kennzeichen und Mauser Europäischer Singvögel. A. Ziemsen Verlag. Wittenberg Lutherstadt.

Aquesta col·lecció de llibres de la qual fins ara han sortit publicats tres volums (vol. 1, Alaudidae - Hirundinidae, vol. 2, Motacillidae - Laniidae, vol. 3, Bombycillidae - Cinclidae - Troglodytidae - Prunellidae - Sylvidae I), és una interessantíssima obra bàsica que ens aporta gran quantitat de coneixements sobre identificació d'ocells en mà, amb profusió de fotografies de pells de museu que il·lustren les variacions de plomatge de cada espècie i que complementen el text.

- SVENSSON, L., (1970). 1984 (3^a ed.). Identification Guide to European Passerines. Stockholm.

Aquesta tercera edició tot just publicada ha estat detin-
gudament revisada i ampliada. No cal dir que aquesta obra per
a tots coneguda ha augmentat considerablement l'interès que ja
tenia de per si.

ACTIVITATS

El propassat 5 de novembre els Ecologistes de Sitges
varen organitzar l'exposició "Els ocells i els parany's" a la
Casa de Cultura de la Caixa de Pensions d'aquesta localitat.

El G.C.A. va ser convidat i va participar amb un plafó
informatiu sobre la finalitat de l'anellament i la forma de
comunicar les recuperacions. Tanmateix, es repartiren opus-
cles i cartells divulgatius de la nostra tasca.

